

Til lovforslag nr. L 5. Betænkning udgivet af socialudvalget den 13. oktober 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om begrænsning af løn under sygdom

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har desuden modtaget skriftlig og/eller mundtlig henvendelse fra Landsforeningen for Sukkersyge og Socialarbejdernes Fællesudvalg.

Som bilag er optrykt et af udvalget stillet spørgsmål og socialministerens svar herpå.

Ministeren har under samråd oplyst, at § 12-aftalerne nu udstrækkes til at omfatte det totale arbejdsmarked af hensyn til lønmodtagernes ret til løn fra 1. fraværsdag i tilfælde af kronisk eller langvarig sygdom.

Socialministeren har endvidere meddelt, at lovforslagets bemærkninger om beregning af lønfradrag må betragtes som vejledende, og udelukker ikke, at man beregner fradraget efter andre metoder, f.eks. ved at sætte fradraget lig med den dagpengegivende lønindtægt for fraværsdagen eller på en måde, der følger af aftaler eller praksis på det pågældende område.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag under nr. 1, 4, 5 og 6.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan tiltræde de af socialministeren stillede ændringsforslag under nr. 1, 4, 5 og 6.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil i øvrigt redegøre for sin stilling til ændringsforslagene ved 2. behandling.

Mindretallet ønsker at fremhæve, at det afviser lovforslaget på grund af dets helt urimelige virkning for mange forskellige grupper i vort samfund.

Blandt disse grupper rammes småbørnsfamilier og enlige forsørgere hårdt, når retten til 1. fraværsdag med løn eller dagpenge bortfalder, også under børns sygdom. En ret, som for manges vedkommende er erhvervet via faglige overenskomster. Samtidig vanskeliggøres ligestillingen på arbejdsmarkedet grundet på lovforslaget.

Da begrænsningen af løn/dagpenge under sygdom også skal gælde ved arbejdsskader, vil det ramme politifolk i tjeneste, idet asocial lovgivning skaber uro med stærke konfrontationer.

Yderligere er lovforslaget en kollektiv afstraffelse af nogle kvinder i den kønsmodne alder for en dem fra naturens side påført månedligt tilbagevendende sygedag.

Langvarigt syge rammes også specielt hårdt, idet dagpengeydelsen for deres vedkommende bortfalder efter 2 år og de henvises til hjælp efter bistandsloven.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 2, 3 og 7.

Mindretallet skal i øvrigt anføre følgende bemærkninger i anledning af lovforslaget.

Mindretallet er yderst tilfreds med, at der nu skal ske en ligestilling mellem egentlige